

Komandi partur

Í komandi parti verða tvær frásagnir. Önnur er ein stuttlig frásögn frá gamlari konu, sum fór til Danmarkar at ferðast í 1938. Hin er um serligt jólahald í Havn við framfærslu hjá maorifólki, upprunafólkinum

í New Zealandi. Aftaná verða tvær forkunnugar frásagnir í Ísrael. Í nýggjársblaðnum er frásögn hjá dóttir gamla borgmeistarar í Jerusalem, Teddy Kollek, sum hevði samskipti við so ymiskar persónar sum jødatýnaran, Adolf Eichmann, og Johan Niclasen í Hesti!

Aftara rað Olga, kona Hans Jacob, Tofta Óli, Kristianna og Hans Jacob
Fremst: Ólavur, Sunrid og Jovina

Ruth og Erling

verið væl í ungum døgum, plagdi Toftóli at siga. Hann argaði tey altíð.

Toftólakonan, sum vit kallaðu hana, kom nógv niðan til okkara. Hon var so hugnalig. Tey høvdu kúgv, so hvørt kvöld kom hon niðan við einum potti av mjólk. So mátti hon fáa øll tíðindini frá norðmanninum, sum vit altíð lurtaðu eftir, serliga undir krígunum.

Báðar døturnar hjá henni vóru í Danmark, so tað var ikki undarligt, at hon var spent at frætta. Henda sendingin kom ikki fyrr enn 20 minuttir eftir midnátt, so tað bleiv ofta seint. Sjálv fekk hon ikki nógv burtur úr sendingini, so mamma mátti altíð greiða henni frá, hvat ið sagt varð. Tá ið mamma onkuntíð segði, at einki nýtt var, helt hon fyri, at tað var løgið, tá ið hann tosaði so nógv! Kúnna plagdu vit at reka út um hagaportrið, sum var beint uttan fyri hjá Kissa í Kina.

Fekk nýggjan mann: Erling

Eg hevði ikki ætlað mær ein nýggjan mann. Men á einum ættarfundi hitti eg Erling Petersen á Eiði. Vit giftust fyri 10 árum síðani.

Erling var føddur í Kollafirði, sonur Sofiu og Nikláa Petersen.

Men Erling gjørdist havnarmaður. Tvey ára gamal varð hann sendur til Havnar, har hann skuldi leggjast undir skurð. Á hospitalinum fekk hann meslingar. Hetta endaði við, at hann kom at bliva verandi í Havn hjá ommusystur síni og manninum, Nicodemus, í Bøgøtu. Í Kollafirði blivu tey 12 systkin. Erling var kortini nógv og ferðaðist í Kollafirði.

Í Havn kom Erling at vera ógvuliga virkin innan fleiri ítróttargreinir sum fimleiki og fótbólti. Umframt hetta var hann eisini skóti.

Erling greiðir frá, at »barnaárin úti í Bø vóru góð. Har var gott at vera hjá børnum. Vit spældu nógv, og eg hevði nógv vinmenn. Har vóru mest dreingir.

Bilarnir vóru fáir, so tað var lagað manni at sparka fótbólt í Bøgøtu.

Venna (Mortensen) hevði ábyrgdina av fótbóltinum hjá HB. Tá hol kom á bóltarnar, savnaði hann teir saman og kom til

Brúðarmynd, Jovina og Erling

okkum við teimum. Hetta vóru leðurbóltar. Vit fóru til Pola skómakaran, sum búði í grannalagnum, við teimum holu bóltunum, sum hann lappaði saman aftur. Tað var hann óførur til. Poli var kendur sum eitt góðdýr, so neyvan hevur hann tikið fyri tað heldur.

Erling fór seinni at spæla við HB og var við á noregstúri í 1956. Túrurin var góður, men tað gekk vist einki serligt við fótbóltinum.

Erling hevur altíð havt áhuga fyri fimleiki. Hann var bert 11 ára gamal, tá hann slapp upp í dreingjaliðið hjá Havnar Fimleikarfelag. Her gingu eldri dreingir úr grannalagnum Úti í Bø. Vinmenninir lögdu góð orð inn fyri hann, so hann slapp við, hóast hann var í so ungur.

Í 1950 var Havnar Fimleikafelag boðið til Noregs at vera við á eini fimleikastevnu í Lillehammer.

Hetta var ein minnilig ferð. Teir fóru 16 mans avstað við Thorshavn hjá

Ríkisumboðnum. Tað var illveður, og teir flestu leskaðu ikki bita á túrinum.

Erling var iðkandi fimleikari í Havnar Fimleikarfelag til hann í 1960 fór út at sigla.

Hann fór í maskinlæru hjá Vilhelm Nielsen. Síðan fór hann á maskinskúla og sigldi úti í heimi. Hann var fleiri ár í danska reiðarinum T. C. Christensen. Hann var eisini við Smyrli. Eisini var hann við línuskipinum Eiriki Jalli og við Ólavi Halga.

Hann giftist í 1969 við Ruth Kruse av Eiði og flutti til Eiðis.

Ruth arbeiðdi í køkinum í skúlanum í Hoydølum. Hon dugdi væl at gera mat og dugdi eisini væl handarbeiði. Hetta hevði hon eisini lært á Háskúlanum.

Á Eiði hevði hon logerandi og seinni »ból og biti«, sum tað nú verður kallað. Hesum helt Erling fram við eftir, at hon doyði í 1996. Seinni var eg eisini við í hesum.

Tá Erling flutti til Eiðis fór hann at sigla við tí eftir tátíðini framkomna línuskipinum, Thomas Nygaard, sum maskin-

meistari. Tá ið hann gavst at sigla fór hann at leggja hita inn í hús.

Tá hann gjørdist pensjónistur vandi hann eitt motiónslið á Oyrabakka.

Á liðnum vóru einir 20 menn. Teir sum ikki orkaðu at gera fimleik, svumu í hylinum í Skúlanum. Hesum gavst hann tó við fyri nøkrum árum síðani, tá ið hann gjørdist 80 ár.

Nú býr Erling á Korndalsbýlinum á Eiði.

Tøkk til Jovinu

Nú eru vit komin til endan av hesi frásøgnini hjá Jovinu. Hon er eitt virðismikið íkast til lýsingina av lívinum hjá fólki, sum eru fødd fyrrapartin í 20. øld. Henda frásögn lýsir eisini tær ótrúligu broytingarnar, sum eru hend hesa tíðina. Umframt at vera ein persónssøga, so er hetta eisini fyri ein stóran part bygðarsøga hjá Æðuvík. Vit vita eisini, at tey eru mong, sum hava lisið hesa frásögn við áhuga. Tí skal Jovina eisini hava tøkk fyri hennara íkast til at gera hesa røð áhugaverða.

Myndin av Oliviu

Manningin á Oliviu, sum var í seinasta parti, vóru hesir v.f: Petur Petersen, sonur gamla Knút skómakarar, Knud Knudsen, kallaður Gubbin, Símun á Høgabóli, Napoleon í Dali saman við soni, Hans á Líknagøtu, Martin í Kálvhusinum, Tofta Óli, ókendur.